

i Virkeligheden et godt Motto for den Politik, der her gennemføres; naar en Lov kan gennemføres, Skatten kan inddrives og Pengene kommer ind, saa kan man gaa med til Skatten. Heroverfor er det efter min Mening nødvendigt at samle alle dem, for hvem Skattespørgsmaalet er mere end et Opportunitetsspørgsmaal, som tror, at Skattespørgsmaalet er et Spørgsmaal om, hvilke Penge Staten har Ret til at kræve af den enkelte Borger, og tillige tror, at Skattespørgsmaalet i sig gemmer et af de for Samfundet allervigtigste erhvervsøkonomiske Spørgsmaal. Da de foreliggende Lovforslag er fjernet fra enhver saadan Tankegang, agter vi at stemme imod dem.

Korsgaard: Spørgsmaalet om, hvorvidt det Lovforslag, der her behandles, betyder en Luksusbeskatning eller ikke, besvarer det ærede Medlem Hr. Dahlgaard derhen, at det ikke betyder en Luksusbeskatning. Det forekommer mig imidlertid, at det ærede Medlem har ganske Uret, idet jeg ikke tror, at nogen med Rette kan eller tør sige, at ikke den alt overvejende Del af det Forbrug, der her er Tale om, kan karakteriseres som Luksus. Yderligere er der indført den Bestemmelse, at hvor Artikler, som i øvrigt normalt falder ind under Loven, er ønskelige for en bestemt Person af sundhedsmæssige Grunde, kan den paagældende fritages for Skatten. Med denne Lempelse maa jeg hævde, at i alt væsentligt er det, det her drejer sig om, et Luksusforbrug. Det ærede Medlem hævder, at det er Middelstanden, der i særlig Grad maa bære denne Skat. Hvem det er, der maa bære denne, Middelstanden, Underklassen eller Overklassen — jeg kunde for Resten tro, at snart sagt alle i dette Land var Middelstand, idet jeg ikke kender synderligt til nogen af de andre Stænder —, derom er det ganske umuligt at sige noget bestemt. Men givet er det, at hver eneste en, der spiser Slikkerier, Konfekt og Chokolade, kommer til at bære denne Skat. Men hvad skulde der være at indvende imod, at den, som finder, at han har Raade til at udfolde den Luksus, ogsaa kommer til at betale Skatten? At der skulde være noget alvorligt at indvende derimod, kan jeg paa ingen Maade erkende. Det ærede Medlem Hr. Rode udtalte i Gaar, at til en vis Grad kunde det radikale Parti

nok give sin Tilslutning til dette Lovforslag, hvis det havde omhandlet alene Luksusbeskatningen. Allerede i Gaar sagde jeg, at det er jo den Slags Ting, man kan staa og sige, men det vil være fuldkommen umuligt at ramme absolut det rette i saa Henseende, alene af den simple Grund, at det til en vis Grad vil være en Smagsag, hvad der er Luksus, og hvad der ikke er det. Givet synes det mig i alt Fald at være, at de Artikler, som her omtales, ikke er Nødvendighedsartikler, og givet er det, at disse Artikler ikke gaar ind i det almindelige Forbrug som noget i Retning af Nødvendighedsartikler, saaledes som f. Eks. Te og specielt Kaffe maa siges at gøre.

Jeg maa derfor gentage, at i Princippet er Skatten fuldkommen forsvarlig ud fra den Betragtning, at det er Luksus, man beskatter. Og at der er god Brug for de Penge, som Skatten vil give, er hævet over enhver Tvivl.

Det ærede Medlem Hr. Wilmann benyttede Lejligheden til at fortælle, at ved denne Lov viste det konservative Parti sin virkelige Kærlighed til Middelstanden, idet det ærede Medlem sagde, at Følgen af denne Lov vilde blive, at de middelstore Virksomheder og de smaa Virksomheder ikke kunde bestaa. Heroverfor vil jeg gerne hævde, at man netop takket være den Indflydelse, som det konservative Parti har øvet, er gaaet meget vidt i Retning af at gøre Kontrolbestemmelserne overfor de mindre Virksomheder lempelige. Blandt de Forandringer, der er foretaget i Lovforslaget, er den, at middelstore Virksomheder og mindre Virksomheder, som raader over forholdsvis ringe Kapital, stilles lempeligere med Hensyn til Kreditten end efter de gamle Bestemmelser, en Ændring, som de paagældende Virksomheder lægger megen Vægt paa. Jeg maa altsaa hævde, at der i Loven er indført saadanne Bestemmelser, som netop skaber ikke alene Mulighed, men Sandsynlighed for, at middelstore og smaa Virksomheder kan vedblive at bestaa.

En for saa vidt beklagelig Kendsgerning er det imidlertid, at denne Mulighed kun kan skabes ved, at Muligheden for en ringere Kontrol foreligger, og det er jo et Punkt, som det i høj Grad ankes over fra visse Virksomheders Side, at Loven, saadan som den